

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת ניצבים תשע"ט

פרשה מאירה

כלנו ניצבים!

שְׁלוֹם חֲבֵרִים, מַה שְׁלוֹמְכֶם?

לא לחנם אנחנו קוראים את פרשת השבוע "ניצבים" בשבת שלפני ראש השנה. בפרשה משה רבנו מזכיר לעם ישראל את חשיבות שמירת התורה והמצוות, ושה' רוצה מאד שנשמור עליהן ונתנהג בצורה ראיה ונכונה.

משה דבר עם בני ישראל ממש סמוך לכניסתם לארץ ישראל. משה רבנו רצה שעם ישראל יהיה מוכן ומזומן לארוע העצום של הכניסה לארץ, ולכן הוא הכין אותם והדריך אותם.

גם אנחנו היום ניצבים לפני ארוע מאד חשוב: תחלת השנה החדשה! בראש השנה ה' הוא כמלה שיושב על פסא מלכותו, ודן ושופט ומחליט את כל ההחלטות החשובות לשנה החדשה. כמו שבני ישראל התכוננו ליום המיחד של הכניסה לארץ, כך גם אנחנו מתכוננים ליום המיחדים של ראש השנה. אנחנו אומרים סליחות ושומעים קול שופר ומרהררים בתשובה.

וגם אם קרו דברים לא נעימים במשך השנה החולפת בינינו לבין חבירנו או קרובי משפחתנו, זה הזמן המתאים לסלוח ולמחול וגם לבקש בעצמנו סליחה ממי שצריך. על ידי זה נגיע כלנו מוכנים ושמחים לתחלת השנה החדשה. אז שתהיה לכלנו שנה טובה, מבורכת ומתוקה באמת!

לרכישת מני ערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

אגדת עם עתיקת יומין זו המספרת על מקורה של ה'עניבה', זו האלגנטית המשמשת כלבוש ארופאי מודרני בארועים המחייבים הופעה אלגנטית. איך זה התחיל?

במדינה אירופאית קדומה, שמש שר אוצר את אדונו המלה בנאמנות ובמסירות. שנים ארכות שמש בתפקידו, ועשה את מלאכתו נאמנה. כל אוצרות המלה נתונים היו בידו. אצלו הפקדו המפתחות לכל גנזכי המלה, תחת אחריותו הבלעדית היו נתונים כל שכיות החמדה של הממלכה: אבני חן ויהלומים זוהרים בשלל גונים, כלי זהב וכסף מגונים ושלל אוצרות שנצברו במרתפי הארמון במשך שנות קיימה של הממלכה העתיקה.

מתקף תפקידו היה נכנס מדי פעם אל חדר האוצרות, בודק, מנקה, שוקל, רושם, מוציא או מכניס לפי הצרך ובהתאם לבקשת המלה. נאמן היה השר למלה ושרת אותו במסירות. לא עלה בדעתו להפיר את האמון שנתן בו.

שנים חלפו, ויום אחד פחו עליו יצרו. הוא לא עמד בפתוי. באפן דחוף זקוק היה לסכום כסף גדול. את ידו שלח במעל, נטל מאוצרות המלה ושלשל לכיסו.

בדרך לא דרך נודע הדבר והתפרסם. המלה נצל את ההזדמנות להוכיח כי המשפט אחד הוא לכל יושבי הארץ, וכי אין הוא נושא פנים לאיש. מבחינתו היתה זו הזדמנות מתאימה להטיל מורא משפט על כל יושבי המדינה. כרוז נשלח לכל המחוזות והודיע כי ביום החג הממלכתי, היום שנקבע בחקת הממלכה לציין הכתרת המלה, ביום זה יביל שר האוצר לגרום בכפר עיר הביירה, וכל יושבי המדינה מזמנים להשתתף.

המונים המונים נהרו לעיר הביירה, מבקשים לצפות במו עיניהם בהצגה הטובה ביותר בעיר. לראות את שר האוצר המפרסם עולה לגרדום.

בשעה הנקובה הוצא האסיר מתאו, גלימה שחרה לגופו, ובד שחר מכסה את עיניו, חילי המשמר סובבים אותו ומעלים אותו לקדמת הבמה מתחת לחבל התליה.

באותם רגעים חולפים מול פניו של האסיר כל מארעות חיו, הוא יודע שאלו הם רגעי האחרונים, ויאוש ממלא את לבו. עודו שקוע במחשבות, וקול תרועה עולה באזניו, הוא זקה מיד את התזמורת המלכותית, זו המלה את המלה ומודיעה על בואו. המלה פה, עוברת המחשבה בראשו, כלומר, יש עדיו ספוי. המלה יכול להעניק חנינה...

רעיון מבריק עלה במחו. הוא התבקש על ידי התלן לבקש את הבקשה האחרונה, זו התנתת לכל נדון למות.

רחש לחש עבר בקלה... חבל תליה... דעתו של האיש השתבשה בכלא. השר הנדון למות בקש כי יביאו לו חבל תליה חדש, שאותו הוא מבקש להגיש למלה. בקשתו מלה, חבל תליה חדש נתן בידיו. בצעדים מדודים פסע השר לשעבר, התקרב אל המלה, הושיט בפניו את החבל, ואז פרע על ברפיו ואמר:

'אדוני המלה, קרוב לשלשה עשורים שרתי אותך בנאמנות ובמסירות, אהבתי אותך, את ישרך ואת טוב לבך, הייתי נתין נאמן ומלאתי את תפקידי בישר. כל ימי חיי חפשתי דרכים לגרם לך קרת רוח, עשיתי כל שיכולתי, ודומי כי גם הצלחתי. ודוקא כעת, לעת זמנה, פחו עלי יצרי ומעלתי. הפרתי את האמון שאותו נתת בי. חטאתי, עייתי ופשעתי לפניך מלכי. הרשה נא לי, מלכי, ברגע האחרון של חיי, לבקש בקשה אחת.'

המלה הנהג בראשו, והוא המשיך: 'עו רצוני לדעת כי גם במותי שרתי אותך בנאמנות ועשיתי את רצונך. יום זה הוא יום הכתרתך, כל שנה היה זה לי ליום חג, והיום עומד אני למות... אגא, קח את החבל שאותו נתתי לך והדק אותו סביב צוארו, אז אלה אל הגרדום בשמחה, ואדע כי שרתי אותך גם במותי כבחי'.

פניו של המלה הביעו התרגשות גליה, היו אלו דברים היוצאים מן הלב, והם נכנסו אל הלב. החנינה נתנה, והשר השב למעמדו הראשון. ימים מספר חלפו, ובמועצת השלים השבועית הופיע השר הנדון למות כשחבל התליה סביב צוארו, הוא רצה להביע את המקרתו למלה והפירתו העמקה כי בטובו של המלה היו חיו לשלל.

עניבת חנק זו התעדנה ברבות השנים, שנתה והפכה צורתה לבלי הכר, והיום היא משמשת להופעה אלגנטית, רחוקה מרחק רב משמושה המקורית.

וכלפי מה אמורים הדברים?

כאותו נדון למות העומד לפני המלה ומגיש לו את עניבת החנק, כך עומדים אנו בראש השנה. כל אחד מכיר את קפת השרצים התליה לו מאחוריו, חבילת המעשים הלא כל כך מלגבת, ויודע היטב שבבעת המשפט, כשמעשיו יעלו על פה המאזנים, הוא זקוק למדה רבה של רחמים כדי לצאת מזה בשלום.

זו ההזדמנות לקבל מרות, להכריז אמתה מלפניו להצהיר נאמנות ביום הכתרתה, לרצות באמת ובתמים לשרת נאמנה את המלה ולעשות רצונו. יש ספוי.

ועם ישראל, בני חביביו של הקב"ה, סמוכים ובטוחים על רחמי, יודעים שמלה חנו ורחום הוא המכיר את לב נתניו, ויודע שרצונם לעשות רצונו, וחס הוא עליהם ופוקד אותם בשנה טובה. ולכן עם החרדה, החיל והרעדה שמחים הם, לובשים בגדי חג, אוכלים ושותים, סמוכים ובטוחים שיפגבו לשנה טובה ומתוקה.

זוכה מאירי לפרשת כי תצא:
אליהו לוי מבית שאן!

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש להלאה בדף 'פרשת שבוע' באתר

שאלות לדאש השנה

1. האם תקיעת שופר היא מצווה מהתורה?
2. האם שופר שנעשה מקרן של יעל כשר?
3. מהן 3 הברכות המיוחדות למוסף של ראש השנה?
4. מהו מנהג ה"תשליך"?
5. את מי דן הקב"ה בראש השנה?
6. כיצד נקרא ראש השנה בתורה?
7. אלו סוגי קולות משמיעים בתקיעת השופר?

חידת חדגא:

התדעו מהי הסיבה לכך
שראש השנה הוא יומיים ולא
יום אחד כמו שכתוב בתורה?

חידת פולקע:

מתי תקיעת שופר היא מצווה
מהתורה גם ביום הכיפורים?

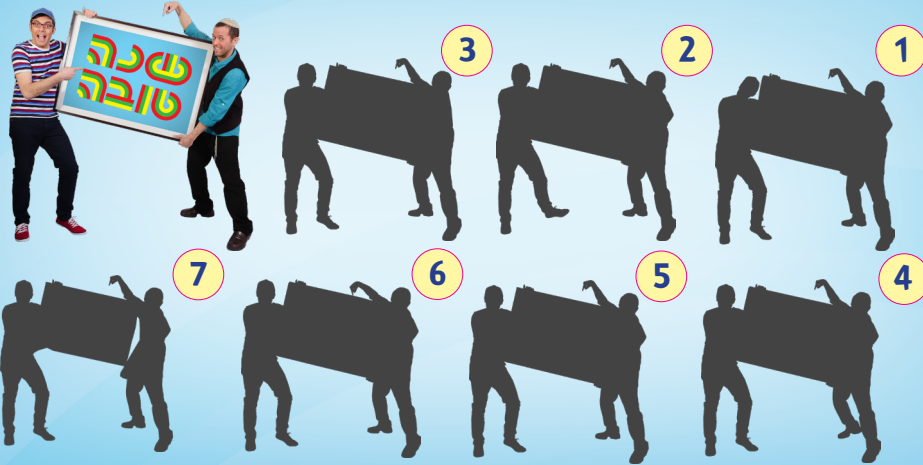
הפזורה הפימנים

מצאו בתפזורת שמות של 8 מסימני ראש השנה!

ת	פ	צ	ק	ה	ק	ס	ב	י	פ	ר
פ	א	צ	ג	ר	ג	כ	י	ח	ה	ו
ו	ק	נ	ד	ו	א	כ	ת	ח	ע	ב
ח	פ	ה	ק	ד	ש	נ	ח	ט	ח	י
ב	ס	י	פ	ל	י	ס	י	ל	ק	א
ד	פ	ש	ת	ע	כ	מ	ז	כ	נ	פ
ב	נ	א	ר	ר	א	ש	ש	ל	ד	ג
ש	מ	כ	ז	י	כ	פ	ל	י	ו	כ
ו	ד	ח	י	מ	ד	ר	ו	ס	צ	צ
פ	ד	כ	פ	ו	ק	מ	מ	א	כ	ק
ו	ת	צ	ה	נ	ר	ל	כ	ת	ק	ז

שנה טובה בצלליות

איזו צללית מתאימה בדיוק לתמונת המקור?

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

